

Fintfølende firkanter på rumfart

Af Sara Skaarup

Der var krammere og high-fives blandt DTU's studerende, da en russisk raket i går lettede med to danske minisatellitter om bord.

»Så er det nu, det begynder at blive spændende, hva'!?« Professor Mogens Blanke står i bunden af auditoriet med hundrede par øjne klinet til sig og til webcam-transmission bag sin ryg. En dæmpet vrinsken er alt, hvad de fremmødte studerende kan mønstre til svar.

Anledningen til den fortættede stemning i DTU's auditorium 21 er en himmelfart af de sjældne. Endelig er dagen oprundet, hvor 70 elevers indsats kulminerer, når en minisatellit, som er blevet til ved knap to års slid og samarbejde, skal forlade jorden og bevise sig værd i det store rummelrum.

Venten og jubel

Tre minutter før planlagt lift off bliver der trommet fingre og bidt negle på stolerækkerne. Billedet på den store skærm bag professoren er sløret.

»Den russiske base i Plesetsk har kun én billedlinje ud, så vi må nøjes med en gengivelse af det billede, det canadiske rumfartscenter modtager,« forklarer Mogens Blanke, projektets tovholder siden 2001.

Brudstykker af amerikansk og russisk samtale skratter ud gennem højtalersystemet. Folk sidder bomstille. Endelig bliver det bekræftet, at det klodsede atommissil er kommet vel afsted.

»Jææææh!,« brøler den pæne professor, og jublen løber som en steppebrand gennem salen. Arme ryger i vejret, folk flyver op fra stolene og hænder bliver pumpet op og ned i gensidig lykønskning.

DTU'ernes sattelit, der er døbt DTUSat, har selskab af fire andre småfyre, hvoraf én er udviklet af civilingeniørstuderende ved Aalborg Universitet. DTUSats vigtigste formål at udrulle 450 meter hårtynd kobbertråd.

Mindre skrot i rummet

'Halen' skal bremse satelliten, så den ikke ender med at hænge i rummet i årtusinder, men derimod brænde op i atmosfæren. Men det sker tidligst i august.

»Dermed håber vi at bidrage til en løsning på, hvordan man får mindre skrot i rummet,« siger 25-årige Niels Hølemgaard. Han er kommet et år bagud med studierne på grund af sit engagement i den firkantede fætter. Men det har været det hele værd.

»Det har været utroligt fedt at være med til at skabe noget helt fra bunden,« griner han midt i den velfortjente kransekage og champagne.

Næste højdepunkt i DTUSats færden indtræffer forhåbentligt indenfor det næste døgn, når den begynder at sende signaler hjem til sine ophavsmænd.

Lettelse og glæde skyllede ind over arbejdskammeraterne Niels Holmegaard og Richard Tøpholm, da minisatelliten DTUSat i går fik en planmæssig afgang fra Jorden. De to kommende ingeniører har fået hjælp fra 70 andre studerende i arbejdet med den ét kilo tunge satellit.

FOTO: Niels Ahlmann Olesen